

rejser sig som drufende Svabølger for at brydes imod hinanden. Men det nu er Tid at love forløst i Danmarks lille Nøddedal, der vuger paa Sagnet mellem de magtige Bølger? Mon det ikke er paa høje Tid at baagne og raabe til ham, der alene kan frelse?

— Men er der en Gud i Himlen? Og kan vi finde ham?

Det er ikke saa underligt, om der spørges faaledes. Thi hvor mange Tusinder har ikke liget til Britanniens Røst, saa de i lange Tider har bildt sig selv ind, at de ikke troede paa nogen Ting? Og hvor store Skarer har ikke levet forløst i Verdens Bantro uden at ofre det nogen Tanke, hvem Gud er eller hvor han findes? Ja, mere endnu, hvor mange af dem, der gerne vil regnes for stiftelige Kristne, har kun en Søndags Gud, der er jeres fra Søndagdagens Virkelighed; og naar Sorg og Modgang truer, kan de netop ikke finde ham. Hvad Under da, naar selve Grundtenen vakler under os, og Uvejrskræfterne vækster om Næbber, Sorg og Nød for alle Folk, at Gud da synes at blive ganske borte for faa mange!

"Herre, hvorfor staar du saa langt borte? hvorfor skuler du dig paa Nødens Tider?" Saaledes spager selv Kong David i sine Salmer. Det er da ikke saa mærkeligt, om Mennesker i disse Dages Mørke kan komme i Tvivl. Og dog har vi Lov at sige til hinanden: Gud er ikke saa langt borte, at ikke enhver, der søger, kan finde ham. Jesus af Nazareth — for ham var Gud ikke langt borte. "Min Fader er altid hos mig", kunde han sige; og vi kender hans Bøn: "Fader, jeg ved, at du altid hører mig." Og den samme Bønnen Vej finder alle de, der ved Jesus har fundet ind til Gud. I Jesu Navn er Himlen aaben for os, og vi ved, at vor Fader i det høje hører vore Bønner.

Men — kunde jeg tænke mig, at nogen vilde spørge — naar I er saa sikre paa, at Gud er til, og at I kender ham, hvordan vil I saa forklare alt det forfærdelige, som nu sker? Gode figer eders Gud til det? eller naar det dog er ham, der styrer Verden, hvad figer I da om ham midt i al den Gru?

Vi figer, Gud er god, ja evig Skarlighed, og Gud under alle Mennesker det godt, ja intet andet end godt.

Derfor er Arigen, Sagnet, Udelserne, Nøden i de Guds Bille, men lige det modfarte.

Men Gud har blandt alle sine gode Gaver ogsaa givet os Mennesker den, som vi sikkert alle vil falde den allerbedste, nemlig vor Frihed — hvad var vi ellers, og hvad vilde alle Guds Gaver være værd uden den? Men naar da Mennesker misbruger Friheden til det onde og begiver sig til Egenwille, Hædse, Uretfærdighed, Had og alt andet end, saa er det dog ikke Guds Skuld, der har skabt os til det gode og altid falder og drager os dertil; og saa er det da heller ikke Guds Skuld, naar vi maa hælde, hvad vi selv har saet.

Guds Bille er ikke Løgn og Uret og Hjemsfald, men Sandhed, Retfærdighed, Skarlighed. Guds Bille er ikke Krig, men Fred og Broderlynd paa Jorden. Og det er mildt sagt, at det ikke er muligt at forlade Guds Bille og saa det onde?

Tænk paa det "friske" Europa, over hvilket Guds Billeder har lagt sig i over tusinde Aar, og som endnu opdrages ved Guds Ord og Bud. Det har lært i Guds hellige Lov, at Grundloset for alt Menneskeliv maa være Sandhed og Ret. — og saa længe de mod hørerne og træder af Ret under Fødder. Europa har hørt Evangeliet, at Gud har oprettet et Fredens og Skarlighedens Rige til hele Sagnetens Velsigne, — og saa ruster de sig til Tænderne imod hørerne i indbyrdes Had og Egenwille. Europa har selv kaldt sig kristen efter den Guds Søn, i hvem Gud har bragt sit evige Skarlighedssøfter til Sagnetens Bille fra Synd og Død, og saa faa Bantroen Lov at æde om sig i alle Folkens Liv.

Er det saa underligt, om Gud end gang drager sin Noget tilbage? Guds Ord taler om noget, der "holder Grundens Magt tilbage." Var det saa underligt, om Gud overløb

vor Slagt til de Magter, den saa lange har bolet med, saa der ikke mere var noget, der "holdt tilbage?" Verden har aldrig oplevet en Gru som den, der nu er over os. Ingen kan overleve, hvor langt den endnu vil brede sig, og hvilke Dødsfælder den vil føre med sig.

Saad vi figer derom? Vi figer, at dette er ikke Guds naadige Bille mod Mennesker, men det er de bedste Fruiter af Sagnetens Guds Bille og Uretfærdighed. Og der er ingen anden Redning berita end, at Mennesker vender om til den levende Gud, hvis Hjerte endnu bruser af Ransjel efter at have, om han blot maa saa Lov dertil.

At Guds Misfandhed har vi her i Danmark et lille Billede midt i Uvejrskræfterne over Jorden. Det bliver et stort Anbar, om vi ikke bruger det til at tænke os alvorligt om og søge ind til Gud, medens han er at finde?

Drit og Løselighed.

At Sognepræst N. Høiger.

"Drifter eller ikke drufne i Vin i hofket der er Løselighed." Cf. 5-18.

Ja, det tænkte de jo ikke paa, alle disse, der nu driver om som Dyr for deres usluffelige Løst, — tænkte ikke, da de førte det første Glas for Munden, at det skulde gaa for galt, de mente nok, de kunde "holde Maade" og forstod ikke Sandheden af det gamle Ord: "Lov efter dine Lyfter, saa bliv du en Slave af dine Lyfter!"

Det hedder sig, "in vino veritas", i Vinen figer Sandheden gemt, den bringer Frihed, Livsligt, Livsligt og Glæde; men Guds Ord figer, den er en Spottet, som bringer Aggørelighed og affens Løselighed med sig.

Les en Gang hvad Kong. Strindberg figer i sin Bog: "Molvier" — "Stærke Drifte nød han at drig mere. Han havde drukket i sin Ungdom, som han havde lært det i Hjemmet og ved Universitetet. Nu anfaa han det ligefremt for dumt at bringe stærke Drifte, thi for at leve i vore Tider maatte man holde Tæmme og Skærterne friske. Det havde været et langt og vanskeligt Arbejde at varme sig af med stærke Drifte for hans Vegene forrede dem, ligesom Morfinlansens Vegene fordrer sine Optrættere. Men det gif lidt efter lidt. Da naar han nu rejste denne Sindets No, Vegemets Lidenskab, Skærternes Harmoni, da kunde han ikke nok fordomme den gamle vammige Brug af Midler, som gjorde Menneskene gale, utiræknelige, upaalidelige; og en bedre Tilstand i Fremtiden anfaa han for umulig uden adruelige Mennesker.

Da disse Digtene, som havde digtet disse Mønstre af Vegene, hvad var de andet end Dilletanter, som saa Sønner, og som derfor ikke kunde se Virkeligheden, som den var? Velslutninger, som havde algjort Kollektens Stædne i Korkhundreder, var jo taget under Gæstebudens. Ingen skamte kunde arbejde uden at æde og drifte, alle disse store Taler holdtes jo i en Tilstand af halv Afvinding, — og saa klagede man over, at der ikke fandtes Præd, naar man paa Millioner Tønder Land dyrkede Vin, og naar man brandte Kornet til Brændevin!

Var Verden klog? Og som Tilslutning til den svenske Forfatters Betragtninger hidsfattes her en Fortælling fra det virkelige Liv. Den hedder: "Jeg kan selv betale." Fortællingen er for det kommunale Sogehus i Elberfeld fortæller følgende Oplevelse: I Jers ligger havde vi et Barn liggende af Starlagensfeber, og Faderen betalte i al den Tid selv for det, uagtet han havde 8 Børn og sin enligsløn af 24 Kr. Da saa Manden atter en Dag kom for at se til sin lille Pige, gav jeg mig i Samtale med ham og fik ogsaa Vejledning til at spørge, hvordan det kom sig, at han selv bar alle Udgifterne ved Barnets Sogdom.

Da oplæredes hans Ansigt, og han sagde til mig: "Ja, ser De, havde det været for tre Aar siden, saa havde jeg heller ikke været i Stand dertil; men fra den Tid blev jeg medlem af "det blaa Kors", og nager aldrig Afkøhl; nu har vi altså en Adfærd til tage til, og derfor kan jeg selv betale!"

Derfor figer Guds Ord: "Drit dig aldrig druffen, du mister kun derved Løselerne over dig selv og dit Bø; men — søjes ber til "Lader eller fulde af Møden, og figer altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Kristi Navn."

Et Par Ord fra Racine.

Vi begynder jo mere og mere at faa Øjnene op for smukke Skerfbegninger og pønt indrettede og yggelige Prædicationers Vedtagning i vort kirkelige Arbejde herovre. De Dage er nu snart forbi, da den dansk-lutheriske Kirke var en lille uanfælig Træbygning i en af Sidegaderne i vore Byer eller en folehuslignende Bygning ude paa Vandet og Prædicationerne, hvor der var nogle, saa linaa, at jo mindre man talte om dem, desto bedre var det.

Prægtige Kirkebygninger har vi vel ikke og faar vel aldrig, og det kan maaske ogsaa være det samme; men mange smukke og praktiske Kirker har vi, hvor det maa være en Lyst og Glæde for en Menighed og Præst at famles og arbejde. Kundt om os bygges der smukke Bygninger, værdige baade som Gjenstand for Ordets Tjenere og for de Menigheder, som har opført dem. At dette vidner om en vakkende Sands for det fæmelige og skønne og om en tiltagende Bæftand og Ofertilighed blandt vort Menighedsfolk. De, der ringetænder disse Ting, er enten Soarnere, Surmalere eller Mennesker, som ingen Fortjant har.

At "de ringe Dage" ogsaa maa fremtræde i en vore, ringe Skikkelser maa faaledes være og er ifterftt ogsaa det eneste naturlige og vi er vel ikke helt vore de ringe Dage paa mange Steder blandt os, men der, hvor Herren leder Arbejdet ilttes, maa det vore ogsaa holde Fodslag med Velsigneelse indad.

Jor mange Aar siden holdt jeg Gudsstjeneste i en Kirke, hvis Dørfælle havde kostet 60 Dollars. Naa, Lømet til Kirken havde man saet frit — akkurat som Mønden fik sin Dødt, der var nemlig ingen i Tilfælden, da han købte den — Stoven var fuld af Træer, hvem Stoven tilhørte, havde ingen rigtig Nede paa, og saa hjalp man sig selv, saa godt man kunde. Det var vel nok derfor, Kirken var bleven faa billig! Mønderen, som havde bygget Kirken, havde brugt for lange Søn, og jeg mindes, at Kirkenes Præst hofviede til mig, da jeg skulde betinge Prædicationen: "Saa paa din Prædication, at du ikke rider den, og naar du gaar ned af Prædicationen, saa maa du ogsaa passe paa, at du ikke træder fejl, ti ellers dumper du i Gullet. Mønderen havde trods Stofvæns Nighom alligevel sparet paa Brædderne! Men en Ting mindes jeg ogsaa. Det var alle Kirkebørerne, som kom ind til den Kirke, som havde bygget den. De havde forklaret sig, at de ikke vilde have den Kirke, som havde bygget den. De havde forklaret sig, at de ikke vilde have den Kirke, som havde bygget den. De havde forklaret sig, at de ikke vilde have den Kirke, som havde bygget den.

Som Kirken faa var Befolkningsvise der de Dage — men nu — hvor forandret! Vore hjem faar nu, hvor Vælfærdigheden lid, og en tilfældig, ind og hjemlig Landsby Kirke faar nu i og peger med Dimmelen med sit forsprøvede flættede Svir, hvor den lave Kirkeblotte forstumt lod. Og faaledes er det gaaet paa mange Steder blandt vort Folk, og vi talter Gud for det!

Da jeg var i Luf til Marsmedet, glædede jeg mig ved at høre om de store og løse Landsbykirker, der paa Egenen, om den bedste Kirke, der bygges i Milwaukee, og ved at se Kirken i Wien Luf. Hvor er den Kirke dog pønt! Det er ifterftt ingen fastbar Kirke, men den er saa hjemlig, fones jeg, vakkende til Andagt. Dette mit Indtryk — og manges med mig — faldes ifte mindst den Maade, hvorpaa Kirken er malet og dekoreret. Jeg har set Kirker, hvis Dekoration mere mindede om Spejstiens end om Kirken, og en velmenende Rusler i Malerfaget har tid og ofte odelagt det, hvor han mente at forfælle. Det er jo ikke efter, selv døgtig Maler, som har Ole for det harmoniske og passende, naar han bliver sat til det indvendige Arbejde i en Kirke. Men Maleren, S. C. O. Christensen i Luf, har fandelig forstaaet sin Væftning, da han paatog sig Arbejdet i Luf Kirke. Stilsfuldt og passende har han forstaaet at blande Farverne og derved givet et Selskabsindtryk, som jeg fønt vil glemme. Han er en "vorte egne", en Mand, som eller Guds Guds og dets hellige Gøder og der, hvor man anser Guds Guds prøbet paa en tilfældig og vakkende Maade og paa rimelige Bifkaar, som man trogt henvende sig til ham som en Mand, der forstaaer sine Søger.

Rad os blot bruge vore egne Kræfter, hvor vi har dem og derved vise, at vi mere end paa Papiret er et Samfund.

Stulde jeg kritiskere den smukke Dekoration i Luf Kirke har jeg blot dette ene at udtætte paa den: I Stedet for den fildigtende Anskrift over Nordøren, burde der have været andragt et kirkeligt

Symbol t. Gfs. et jtraalefor, men dette er ikke Malerens Skuld. Rad mig blot i denne Forbindelse fige, at Andfærdig kan vidt være i sin Orden i store, rummelige Kirker, men i vore Smaakirker kommer det let til at minde om Skifter, og det er jo ikke Meningen.

Rad os, naar vi opfører vore dansk-lutheriske Kirker, bygge tilfældt og hjemligt, det føler det ifte flere Penge og det har ofte større Vedtagning i vort Arbejde, end mange tror.

Racine, Wis., Juni 1915.
N. S. Ving.

En Anmeldelse.

Post. P. S. Big har ifterftt en lille Bog: "Den danske Udvandring til Amerika", som jeg gerne vil anbefale til vort lævende Publikum.

Bogen behandler Udvandringens Historie og Vejle, meddeler en hel Del om, hvor Danfærne først slog sig ned og faaledes om nogle af de største danske Npbyggere Tilfælle.

Bogen vidner om Samlerfæd og et godt Kendskab til vort Folks Historie herovre. Den store Sogebest ved Bogen er: Den er altså lile! Det kunde dog have været interressant at høre om, hvorledes "Danfærne faaledes, og Græshopperne hofviede, da Anders Jensen skulde gættes, og Lægt havde Nøl, da Præsten ifte vilde med, da Enclonen lod Sengen faa, og da Danfærne fngfæde for Automobilens øj. — men maaske vi faar alt dette i et senere Skrift, som (S.95) jo Fortælleren halvt lover os.

Bogen er paa 95 Sider, vænt indbundet og faas for den billige Pris af 40 Cents, enten hos Fortælleren eller ogsaa i Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebr. Racine i Juni 1915.
N. S. Ving.

Mønden, der ler.

Stolebestyrer, mag. art. Vilh. la Cour skriver i "Matt.":

Der stod for nogen Tid siden i Bladene en Beretning om en fangen tysk Officer, som ved Synet af nogle engelske Soldater, der laa og vrede sig, halvfoalte af Gædrøgen, leende uddrød: "Gode figer I til det?"

Beretningen var engelsk. Den maa være urigtig, sagde man til sig selv. Den kan umulig være sand. I sin Lykt til at fildre tøj Kvinde har denne engelske Pen benyttet et Midde, som ifte er fair. I sig selv er det utroligt nok, at man faa benygte disse grøngule Dæmpe, denne modbydelige, fngende Gift, naar man ifte paa anden Maade fan rydde en Modstander af Vejen. En virkelig Krigsaktion kan fan falde paa at bruge noget faadant i et Tjebliks forvildet Desperation.

Og le ad Drene? Aldrig! Da Stejeren ved Krigens Begyndelse talte om "Kampglæden" i det tyffe Folk, bragte han en mærkelig middelalderlig Olofe. Men den slang dog af gamle Daadsligt, af glent Midderlighed, af et eller andet fknende stort og stolt, som vi kendte fra Drengenearens Drame. Stulde et fampglad Folk kunne haanle, naar den overvunden Modstander, voregøds og brudt, kempede med Døden?

Og dog løj den engelske Beretning ifte. Det er noget af det fngeligste i denne Krig, at ifte alle Menneskenaturens brutaleste Instinkter faar frit Spil, men at dens funde og stærke Følelser — Medlidenshed, Middelighed, Sjømødighed — har tid og ofte odelagt det, hvor han mente at forfælle. Det er jo ikke efter, selv døgtig Maler, som har Ole for det harmoniske og passende, naar han bliver sat til det indvendige Arbejde i en Kirke. Men Maleren, S. C. O. Christensen i Luf, har fandelig forstaaet sin Væftning, da han paatog sig Arbejdet i Luf Kirke. Stilsfuldt og passende har han forstaaet at blande Farverne og derved givet et Selskabsindtryk, som jeg fønt vil glemme. Han er en "vorte egne", en Mand, som eller Guds Guds og dets hellige Gøder og der, hvor man anser Guds Guds prøbet paa en tilfældig og vakkende Maade og paa rimelige Bifkaar, som man trogt henvende sig til ham som en Mand, der forstaaer sine Søger.

Der er en eller anden Lyfter — jeg kender ham Gud ifte Lov fan af Navn — han hedder Anton Jendrich, eller falder sig faadan. Galt har fundet noget, der hedder "leende Medlidenshed", og jeg forstaaer af hans Beretning i "Frankfurterzeitung", at det er denne nye vidunderlige Form for menneskelig Medlidenshed, der har grebet Officeren, da han faa de halvfoalte Englandsere Næbvel for Døden og alligevel lo dem op i deres blaa Ansigt. Han fortæller:

"Det var Morgenen efter det første Fremstød ved Dangenmark og Poelcapelle, en i Bund og Grund smadret Landsby, hvis iturene Kirke-taarn ragede op i Luften som en hul Rindstang. Uden for Kirken laa fangne Kanadiere og Sengalffotter paa Stenbroen; de var kommet ind i vore Gasfæter, og nu foaledes de op (Lich sum væntet Mal — ubergaben"). Og mens Kanadierne med den værdige Vegensbygning og de fæve Ansigt, som jo ifte ifte havde noget at gøre ber i Mønden (!) og fan havde ladet sig leie af England for nogle Skilling om Dagen, fannem med Sengalffotterne, der som Dyr bar deres Mærke om Gaandebledet eller om Halsen ved fmaa Næder, hofvende kom til sig selv efter vort nyste Vaadens mildt overvældende Virkning, stod vore fmaa Feltgraa med de friske Ansigt og de oplandede Bajonetter og maatte le. Og jeg lo med. Stam fan den, der tænker ifte herom. Frontens Tænfælere er en anden end Stenderørelsets. Det er Komif af herofif Natur, naar Njenden stormer frem med Bajonet og Døft og bukker under for et Gøftanfald."

Saa mange vor Ordene. Der følger ganske vist en Slutning om, at Løyerne tog sig af disse dødsfælige Mennesker, og at de tyffe Sanitets-føldater glædede sig, naar det fulde Liv vendte tilbage i dem. Men hvem huffer dette, og hvem fan skrive en fngelig Beretning til en værdigt Beretning? Der var dog vel ingen, der antog, at Sundhedsbetjernerne skulde have en speciel Førelse af, at Patienterne døde mellem Sønderne paa dem?

Men disse "fmaa Feltgraa" med de "friske Ansigt" og de "oplandede Bajonetter", disse Folk, der var ganske uberserte af Giften, og hvem Krampen ifte drev Graaden om Munden eller Høsten Vødet af Præst — de kunde altså ifte komme længere end til den "leende Medlidenshed", som Studereværelsets Tænfælere i sin utrolige Naivitet havde paafaaet, tilhørte de menneskelige Følelseres Urid.

Man har kaldt denne fofbare Krigsmaffine, der hedder den tyffe Soldat, frøgtelig, naar man fulgte dens Spor gennem Landene. De founede Maaneder har lagt et Stør af Brandrøg om den.

Maaske har man ifte rigtig forstaaet den. Man har fiddet i sit Studereværelse og founlet i egenflogskaf. Det er paa Tide, at vi lærer os "Frontens Psykologi". Det vil være en Binding, hvis vi fan vænne os til den "leende Medlidenshed" — Aarvødens Synd og Anger vil jo lettes, saa vi fan paatage os at bære mere af denne Byrde, hvorunder Slægten bidt har fuffet.

I dette Raad af drufende og dræbte Mennesker, af fmitte Forholdninger, af ødelagte Stæbner og tabte Barbier faar en enkelt Type — fold, færp og færp:

Mønden, der ler!
Gonne folt qui mal y pense!

A FEW GOOD LUTHERAN BOOKS
A Brief History of the Lutheran church in America, by Dr. J. L. Neve. Cloth, net \$1.00.

The Life of Martin Luther, by Dr. William Rein, Cloth, specially priced at 75 Cts.
Laaches Book of Family Prayer, Half Leather \$1.65, Gilt \$2.25
Our Homes and Our Children by O. Klykken. Cloth. 75 Cts.
A History of the Reformation, by Rev. P. A. Peters. Cloth. 75 Cts.
Sunday School Handbook, by Rev. J. R. E. Hunt. Cloth. \$1.00 net.

A Colony of Mercy, by Julia Sutter. Cloth. 50 Cts.
The Heart of Man, Boards 15 Cts.
The Schonberg-Cotta Family Cloth. 50 Cts.
The Reformation Series — 4 vols: Gustavus Adolphus, Prince Frederick, Prince Albert of Brandenburg, and "For the Sake of the Faith". Price per Vol., Cloth, 40 Cts. The 4 together \$1.50.

DAN. LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebraska.

TWO BOOKLETS FOR ALL LUTHERANS By Rev. J. R. E. Hunt.

Interesting Information about the Lutheran church.

The Efficient Congregation. A Working Church. Each booklet is of 28 pages.

Prices: 5 cents each. 12 Copies for 50 Cts. 50 Copies for \$2.00.

Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Starck Pianos

You Can Save \$150 By Buying Direct From Our Factory

30 DAYS FREE TRIAL IN YOUR OWN HOME

You can have a beautiful Starck piano in your own home for 30 days free trial without paying anything in advance. All we ask is that you will play upon, use and test this piano for 30 days. If at the end of that time, you do not find it the highest grade, sweetest toned and finest piano in every way, that you have ever seen for the money, you are at perfect liberty to send it back, and we will in that event, pay the freight both ways. This Starck Piano must make good with you, or there is no sale.

Save \$150.00 or More
We ship direct to you from our factory, at prices that save you upwards of \$150.00 in the cost of your piano. We guarantee to furnish you a better piano for the money than you can secure elsewhere. You are assured of receiving a satisfactory sweet toned durable high grade piano.

Easy Payments
You pay no cash down, but after 30 days of trial, you can begin payment on the low, easy, easiest terms ever suggested by a piano manufacturer. These terms are arranged to suit your convenience, and you can buy a piano for your home, without missing the money.

25-Year Guarantee
Every Starck Piano is guaranteed for 25 years. This guarantee is a mark of its reputation for old-established, reliable piano tone. It means what it says.

2nd Hand Bargains
We have constantly on hand a large number of second-hand pianos of all standard makes taken in exchange for new Starck Pianos and Player-Pianos.

Knabe \$135.00
Steinway 92.00
Emerson 120.00
Kimball 95.00
Starck 195.00

Send for our latest second-hand bargain list.

Starck Player-Pianos
Starck Player-Pianos are tuned, and easy to operate. You will be delighted with the many exclusive 75-note features of these wonderful instruments, and pleased with our very low prices.

Catalogue Free
Send today for our new beautiful illustrated catalogue which gives you a year's amount of important piano information. Write today.

P. A. STARCK PIANO CO., 1400 Starck Building, Chicago, Ill.

Richard Baxter: DE HELIGES EVIGE HVILE.

Oversat fra engelsk efter Baxters i 1649 udgivne "the saints' everlasting rest" af C. Place. Med Forfatterens Portræt. Pris indbundet i Læderbind, komponeret af Poul Steffensen, \$2.00.

en af de gode, gamle, ved Aarhundreders Hævd kronede Bøger, som troende Mennesker i halvtrede Hundreder har søgt og fundet rig Velsignelse i. Det er en Bog, der ligesom Luthers Skrifter, Scrivers Sjæleskat og Bunyans Pilgrimsvandring, aldrig taber sit Værd, men bør findes paa hver Kristens Boghylde. (Kirkebladet).

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

FRU HEMPES KOGEBOG.

En økonomisk Husholdnings Koge- og Syltebog. 289 Sider. Trykt paa godt Pair med store, klare Typer. Af Forfatterens Forord hidsfattes følgende: "Naar jeg har samlet denne Haandbog for Husmødre, er det ikke fordi, det er noget nyt, der her fremkommer; men i de ikke faa Aar, jeg har beskæftiget mig med den huslige Gerning, har jeg samlet og opskrevet hvad nyttigt, sparsommeligt og godt, jeg har prøvet og erfaret."

Bogen vil findes nyttig i enhver Husholdning — større eller mindre — hvor der ses hen paa Økonomi og god Orden.

Vor Speciel Pris 75 Cts.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

VORT AARHUNDREDES HISTORIE 1815-1890.

Af Alex. Thorsøe.

En af Historiens mest begivenhedsrige Perioder belyst paa en udførlig og for enhver ansuelig Maade af en af Danmarks mest fremragende Historikere.

Læsning af denne Bog vil sætte en i Stand til langt bedre at kunne forstaa og følge Udviklingen i vor egen bevagede Tid.

Bogen er paa 791 Sider og har været meget dyr. Køb af et større Parti har imidlertid sat os i Stand til at tilbyde den i net og solid Indbinding til den yderst beskedne Pris af \$2.00.

UNDER HUSET GLYKSBURG 1863-1913.

Spredte Træk af Tdens Historie gennem 50 Aar i Danmark ved Carl E. Simonsen.

335 Sider med mange Portrætter af fremragende danske Mænd. I fint komponeret Pragtbind. Egner sig ypperligt som Gavebog.

Pris \$1.50.

THISBITEREN ELIAS Af Dr. Fr. Wilhelm Krummacher.

En af de bedste og bedste og mest bekendte bibelske Opbyggelsesbøger, der foreligger i det danske Sprog.

En stor Bog paa 640 Sider, trykt med store og klare gotiske Typer, som gør, at den egner sig fortrinlig for ældre Folk. Indbunden i rødbrunt Skind med Guldttryk.

Et større Partikøb har sat os i Stand til at sælge den udmærkede Bog for den forholdsvis lave Pris af \$1.20.

LIVETS LYS.

Kristi og hans Apostles Liv og Gerninger fremstillet af Dr. James Stalker og andre fremragende gejstlige. Med talrige Illustrationer, hvoriblandt Thorvaldsens Kristus og alle de 12 Apostle i helsides Billeder, samt flere Farvelitografier.

315 Sider i Kvartformat. Smukt indbundet.

Speciel Pris \$1.50.

Danish Lutheran Publ. House, Blair, Nebraska.